

[Arne Melchior]

de våben, kanoner og raketter, samt af jagerfly. For de sidstnævnte gælder det, at de er sårbare over for forebyggende angreb på flyvestationerne, og at deres gennemslagsevne er tvivlsom. Med SS-20 er situationen i dag den, at Sovjet kan ramme dybt inde i Vesteuropa, England inklusive, mens NATO ikke kan nå tilsvarende langt den anden vej. Det er det, der giver et hul i eskalationsmuligheden, hvor NATO ellers i sin strategi satser på en behersket og afbalanceret eskalation. Det vil sige, at NATO under en taktisk atomkrig, hvor Rusland sætter SS-20 og Backfire ind, kan blive tvunget til at anvende de større strategiske våben med deraf følgende risiko for den totale atomkrig.

Det er denne ubalance og dens konsekvenser, som gør, at moderniseringen af NATOs a-raketter må anses for at være en stabiliserende faktor.

Efter at have fulgt debatten temmelig nøje her kan jeg sige, at jeg synes, den har været værdifuld, særlig i betragtning af det krigeriske emne, der står på dagsordenen. Trods enkelte hårde ord har der været en indforståelse mellem langt de fleste af ordførerne, en indforståelse, som lover godt for, at det traditionelle samarbejde i forsvars- og sikkerhedsspørgsmål efter en lille rystelse vil kunne fortsætte. Jeg lægger herved megen vægt på den socialdemokratiske ordførers, hr. Lasse Budtz', udsagn. Med socialdemokratiet er det ganske rigtigt, som han sagde, nødvendigt at diskutere, og det kan også ofte være konstruktivt at diskutere med socialdemokratiet.

Jeg er meget glad for hr. Lasse Budtz' understregning af enigheden i den socialdemokratiske gruppe. Han sagde det så stærkt og gentog det så stærkt, som det overhovedet kan gøres, her i sin anden runde. Jeg tror ham, og jeg håber, at den enhed vil holde, også hvis og når – for det gør der jo altid i livet – nye situationer indtræder.

Hans harcelering over fløje i de mindre partier kunne han godt spare sig, alene af den grund, at f.eks. mit p.t. alt for lille parti for ganske nylig har været udsat for mediernes kanontorden om divergenser mellem forskellige medlemmer i dette parti, så han ved udmærket godt, at det også forekommer i de mindste grupper; selv i ægteskaber siges fløje at forekomme.

Men det undrer mig, at et stort parti på lige ved 70 individuelle personer, der sætter

mennesket i centrum, ikke skulle have fløje. Det plejer at have det, men fra i dag af har det det altså ikke. Det har vi hr. Lasse Budtz' ord for. Han er jo ordfører for en enig gruppe. Ergo må vi tage til efterretning, at det fantastiske er sket: 70 individuelle mennesker i socialdemokratiet, alle med store vælgerskare bag sig, er totalt enige; der er ingen fløje. Jeg synes, det er skidt tale. Vi skulle ikke kimse ad, at vi har lov til at lade meningene brydes, det være sig i små partier som i store partier. Nu har jeg hørt, at hr. Lasse Budtz ikke gør forskel på folk – det behøver han heller ikke, for det er der fra naturens hånd – men hr. Lasse Budtz forgriber sig på naturen, hvis han ønsker at udviske naturlige forskelle.

Så skal jeg til slut sige noget om dagsordenerne. Hr. Arentoft meddelte, at det var partitaktisk, når man tager en eller anden stilling til dagsordener. Det er da klart. Dagsordener er jo altid partitaktiske. Den af hr. Arentoft i dag foreslåede dagsorden er også foreslået ud fra partitaktiske motiver, og hr. Arentoft har derfor ikke nogen grund til at være fornærmet, når andre anlægger en taktik, der bare er en anden end den, han selv og hans parti anlægger.

Steen Folke (VS):

Jeg stillede udenrigsministeren et enkelt spørgsmål, nemlig om regeringens holdning på det afgørende NATO-ministerrådsmøde den 12.-14. december, men ministeren nægtede at svare herpå. På dette helt vitale punkt er vi ikke blevet oplyst det allermindste under dagens debat. Vi må således fortsat regne med den mulighed, at regeringens holdning kun er en skinimødekommelse af den indenrigske opposition, som man ikke drømmer om at lade få realpolitiske konsekvenser.

Jeg stillede også forsvarsministeren et spørgsmål, og her fik jeg et svar, men det var til gengæld ret utilfredsstillende. Jeg rykkede for svar på et ugegammelt spørgsmål om en redegørelse om uheldet i det amerikanske atomvarslingssystem den 9. november. Politiken oplyser den 21. november med Los Angeles Times som kilde, at en redegørelse for dette meget opsigtsvækkende uheld er under udarbejdelse, men ministeren sagde kun, at hvis man modtager en sådan redegørelse, skal den sikkert nok blive videregivet. Er det